

[Bernhard Baunsgaard.]

og jeg ved ikke hvad. For mig at se er det vel en lovlig kraftig betegnelse for dette problem, men dér må jeg sige, at hr. Glistrup unægtelig nok er den af os herinde, der bedst er i stand til at dømme herom, så jeg vil lade det stå for, hvad det er.

Men når hr. Glistrup så fortsætter med at sige, at det var fremskridtspartiets fortjeneste, at man begyndte at drøfte problemet alvorligt, må vi føje til, at fremskridtspartiet så ganske øjensynlig ikke agter at gøre noget ved problemet, og det kan jo være meget rart at få det fastslået; ene af alle partier siger fremskridtspartiet klart og utvetydigt, at dette skal der ikke gøres noget ved.

Må jeg om selve området sige, at for mig — og dér tror jeg at alle vil give mig ret — er selve området ganske overordentlig vanskelig at lovgive for, men jeg er overbevist om, at vi aldrig nogen sinde får taget fat på dette problem, hvis vi fortsat viger tilbage for at begynde. Vi er naturligvis nødt til på dette område grundigt at overveje vores indgreb, men også at bestemme os til at komme med et indgreb og i praksis drage de nødvendige erfaringer. Jeg vil gerne sige her med det samme, at hvis det viser sig, at dette forslag ikke i tilstrækkelig grad giver mulighed for at foretage de nødvendige indgreb, så vil jeg være parat til at tage nye forsøg op.

Nu har lovforslaget været kraftigt angrebet. Jeg tror, at det er lykkedes ved de ændringsforslag, der imødekommer ønsker, som har været rejst i den radikale gruppe, og som jeg helt kan anbefale, at foregribe i hvert fald en hel del af de vanskeligheder, som jeg selv var med til at gøre opmærksom på ved første behandling.

Jeg vil gerne sige om dette stk. 2 i ændringsforslaget, som fra hr. Glistrups og hans partis side har været så stærkt angrebet — han har endog forsøgt at rejse tvivl om, hvorvidt det var i overensstemmelse med grundloven — at netop dette stk. 2 efter min mening er en betryggelse. I min ordførertale ved første behandling sagde jeg, at man måske, nej, jeg sagde ikke måske, jeg sagde, at man kan vel gå ud fra, at skattemyndighederne er fortrolige med, hvad der ligger i dette privatforbrugsbegreb, men det er skatteyderne ikke. Jeg håber, at vi gen-

nem en sådan præcisering fra finansministeriets side vil kunne oplyse skatteyderne tilstrækkeligt om, hvad der ligger i begrebet.

Nu vil man hævde, og man har skrevet det i betænkningssudkastet fra de konservatives side, og man har gentaget det heroppe fra hr. Glistrups side, at privatforbrugsbegrebet er meget uklart. Nu er den af os i skatte- og afgiftsudvalget, der har mest forstand på dette område, vel hr. Ømann, eftersom hans daglige arbejde i lang tid har bestået netop i behandling af disse sager, og jeg vil have lov til at citere fra betænkningen, hvad hr. Ømann har sagt om dette:

„Skattemyndighederne har gennem mange år gjort sig fortrolige med dette begreb.“

Jeg synes dog, det er en væsentlig ting, når vi drøfter disse ændringsforslag. Jeg vil sige, at det imødekommer også i høj grad mine betænkeligheder, at man nu fra finansministeriets side over for almindelige skatteydere, der kan komme ud for at skulle beskattes efter dette begreb, kommer med denne præcisering.

Jeg kan på min gruppes vegne anbefale de stillede ændringsforslag. Jeg kan også anbefale, at vi, da det er et vanskeligt område, venter til september med at tage tredje behandling, sådan at vi eventuelt kan få gode råd af det sagkyndige udvalg, der er nedsat af finansministeriet. Jeg må vel have lov til at sige, da lovforslaget blev fremsat den 28. februar og udvalget nedsat omkring den 25 maj: sent, men sent er også i dette tilfælde bedre end aldrig.

Stetter (KF):

Min partifælle hr. Haunstrup Clemmensen har flere gange op gennem årene omtalt spørgsmålet om de såkaldte nulindkomster og har også fremført, at de skiftende konservative folketingsgrupper har ment, at det var rigtigt, at de pågældende skatteydere i hvert fald blev beskattet efter et skønnet privatforbrug. Det er derfor ikke rigtigt, at dette spørgsmål først er kommet op, efter at vi har lært hr. Glistrup at kende. Vi har ikke kunnet finde nogen løsning på det, og det har vi heller ikke fundet endnu.

Den konservative gruppe stiller det krav til kompliceret lovgivning, at den underkastes en faglig korrekt behandling, og det mener vi ikke er tilfældet med dette lovfors-